

Äinämöinen

Iso-Äiniön, Joenniemen, Myllykselän ja Vähimaan tiedotuslehti

Äinää-Vähimaan kyläyhdistys ry

Huhtikuu 2011

Toimittajat Leena Etu-Seppälä ja Pentti Etu-Seppälä

Kivijärkäleet kaatuneiden muistoksi

Salpalinja rakennettiin talvisodan jälkeen kivenlohkareista ja betonista maamme puolustuslinjaksi itärajan tuntumaan. Näistä kivistä kaksi sijoitetaan Karsillantien varteen Kokkolan Pikkumetsään. Järkäleisiin liitetään koululta tuotu sankarivainajien muistolaatta. Muistomerkin juhlallinen paljastustilaisuus on kaatuneiden muistopäivänä 15.5. kello 13.

* Kenneltoiminta kukoistaa Iso-Äiniöllä*

* Vilénin Seija kirjoittaa nyt keittokirjaa*

Pääkirjoitus

Luontokeskus on vuoden hanke

Kevät on ehtinyt pitkälle lumisen pakkastalven jälkeen. Muuttolinnut ovat alkaneet palata ja kohta luontokin on kukkeimmillaan.

Kyläyhteisömme toiminnassa viime vuosi oli vilkas. Saimme yhdistyksen piirissä hoidettua useita hyviä asioita kyläyhteisömme asukkaiden parhaaksi. Esimerkkeinä uuden pysäkkipirtin ja infokeskuksen rakentaminen Iso-Äiniön keskustaan.

Saimme äskettäin mieluisen uutisen; Päijät-Hämeen kylät ry valitsi maaliskuussa infokeskuksemme parhaaksi ja samalla mainittiin Äinämöisemme olevan tasokas kylälehti.

Vuosi 2011 on Euroopan vapaaehtoistyön teemavuosi. Sen kunniaksi Päijät-Hämeen kylät ry haluaa tuoda esille niitä moninaisia viestinnän muotoja, joita maaseutu- ja kaupunkikylissä talkoovoimin toteutetaan. Yhdistys valitsee kuukausittain esimerkin viestintätavasta, joka toimii, ja palkitsee kiinnostavimman 200 euron kannustusrahalla kertoen siitä myös nettisivuillaan, jotta muutkin voivat sitä halutessaan soveltaa. Yhdistys toteaa, että jos viestintä ei toimi, niin mikään muukaan ei sitten toimi. Toteamukseen on helppo yhtyä, siksi meilläkin harjoitetaan aktiivista asioista tiedottamista.

Olemme kiitollisia ja arvostamme kovasti Äinää-Vähimaan kyläyhdistykselle myönnettyä palkintoa infokeskuksen ja muunkin tiedottamisen osalta.

Tämän vuoden suuri hankkeemme on luontokeskuksen rakentaminen. Äiniönjoen varrelle Kari Lohtarin maalle tehdään noin puolen kilometrin pituinen luontopolku. Sen puoliväliin rakennetaan lintutorni ja polun päätepisteeseen ruopataan uimarumpi, laituri, laavu, kuiva-käymälä ja nuotiopaikka. Työt ovat jo alkaneet.

Luontokeskukseen Päijänne-Leader on myöntänyt 75 % rahoituksen. Neljännes kustannuksista, yhteensä 6000 euroa katetaan talkootyöllä ja itse hankitulla rahoituksella. Hankkeen toteuttamisessa tarvitaan siis merkittävästi omaa ahkeruutta ja talkoohenkeä. Valmistuttuaan lehtomaiseen joenrantamaisemaan tulee viehättävä paikka lintujen ja muun luonnon seurantaan sekä mukava uinti- ja retkipaikka. Kovasti toivomme, että asukkaat osoittavat talkoohenkeä ja tulevat joukolla töihin, jotta selviämme haasteesta hyvin, kyläläisten parhaaksi.

Vuosikokouksessa 14.2. vahvistettiin tulo- ja menoarvio ja toimintasuunnitelma. Äinämöinen ilmestyy huhti-, elo- ja joulukuussa. Toukokuun 7. osallistumme Lahden satamassa kylämarkkinoille, teemana siellä on lähiruoka. Omat kylämarkkinat järjestämme seurantalolla 12.6. Kuntoliikunta on maaliskuun ajan ja toisen kerran elokuun aikana. Tarkoituksena on myös, että heinäkuussa pidetään kahdet kesätanssit Kaamosiltamat pidetään 4. marraskuuta ja joululaulut Tuomaan päivänä 21.12. Siinä tärkeimpiä toiminnan kohteita.

Toiminnasta aiheutuvien kulujen peittämiseksi tarvitaan varoja. Luontokeskuksen rakentamiseenkin 2000 euroa. Rahaa kerätään muun muassa mainittujen toimintojen yhteydessä. Parhaillaan on menossa talkootyönä valmistettujen 200 linnunpöntön myynti, jokaisesta myydystä pöntöstä kyläyhdistykselle jää 10 euroa. Ole osaltasi mukana tässä varojen hankinnassa ja lintukotien luomisessa.

Vuosikokous käyttää yhdistyksen korkeinta päätäntävaltaa. Siellä valitaan puheenjohtaja ja osa kylätoimikunnan jäsenistä. Vuosikokouksessa arvioidaan toiminta ja vahvistetaan tilinpäätös. Samoin se hyväksyy ja vahvistaa toiminnan suunnan ja taloussuunnitelman. Kiinnostus tärkeimpään vuotuisen kokoukseen on ollut jatkuvasti vähäinen, nytkin vain 12 henkilöä malttoi tulla.

Raimo Salmela

Soini Jussila on ollut monessa mukana.

Soini Jussila - monipuolinen vaikuttaja

Vastikään 80 vuotta täyttänyt Soini Jussila on paljasjalkainen äinääläinen. Hän on syntymästään saakka asunut ja elänyt Iso-Äiniön Tuukkalan tilalla. Talon töitten ohella Soini on ollut monipuolinen vaikuttaja niin oman kylän kuin koko kunnankin yhteisissä asioissa. Hän on ollut muun muassa kunnan valtuustossa, Asikkalan Raikkaassa, Lions Clubissa, Osuuspankin isännistössä sekä kylän ja Länsi-Asikkalan alueen metsästysporukoissa.

Eläkepäivät pikku-Tuukkalassa sujuvat leppoisasti Tellervo-vaimon hellässä huomassa. Tasaiseen tahtiin Tellervon ohjaama punainen auto kiidättää kuitenkin pariskunnan milloin minnekin, juhliin, ystäviä tapaamaan, Pulkille syömään tai jokaviikkoiseen kuntoutukseen.

Tyyne ja Urho Jussilan Soini-poika joutui pienestä pitäen tekemään kotitilalla lujasti töitä. Hän oli 10-vuotias, kun jatkosota alkoi, ja miehet joutuivat lähtemään sotaan.

Tuukkalassa, samoin muillakin tiloilla tämä tarkoitti sitä, että perheen naiset ja lapset hoitivat talon työt.

”Siitä lähtien jouduin viemään talon hevoset laitumelle ja hakemaan ne sieltä pois. Varsinaisissa töissä meillä oli apuna naapurin iäkäs Juho-pappa, mutta esimerkiksi viljan korjuu ilman raavaita miehiä oli todella raskasta. Kaiken muun lisäksi ruuan säännöstely oli tarkkaa, ja valtiolle piti luovuttaa sekä viljaa että karjaa teurastettaessa lihaa. Alviina-mummo huolehti Tuukkalan luovutuksista ja saikin sitten valtiolta kunniakirjan. Ikuisesti on jäänyt mieleeni se, miten koville naiset sodan aikana joutuivat”, Soini kertoo.

Sodan jälkeen Soini oli jo koulupoikana säännöllisesti isänsä apuna kaikissa talon töissä, ja talvella erityisesti tukinajossa, jossa hänen vastuullaan oli yksi Tuukkalan kolmesta hevosesta. Reessä oli yleensä raskas kuorma päällä, joten hevosen ohjaaminen ei ollut koululaisikäiselle ihan helppoa hommaa.

Isännyyttä sai odottaa, seuraava vaihdos vikkellästi

Aikuseksi vartuttuaan Soinin ei tarvinnut ammatin valintaa miettiä. Talon isännöys oli tulossa, mutta kesti pitkään ennen kuin

sukupolvenvaihdos virallisesti tapahtui. Urho-isä tahtoi halvaantuneenakin pitää ohjat käsissään, vaikka talon työt ja asiat käytännössä olivat jo vuosia Soinin hoidossa. Vuonna 1970 Tuukkalan tila siirtyi vihdoin Soinin nimiin. Kun Tellervokin ehti miniänä odottaa 16 vuotta omaa emännän paikkaansa, pariskunta päätti, että seuraava sukupolvenvaihdos tapahtuu hyvissä ajoin. Näin myös tapahtui. Kun Soini täytti 55 vuotta, isännäksi, tilanhoidon vastuunkantajaksi ja kehittäjäksi siirtyi Jussiloiden lapsista nuorin poika, Ahti.

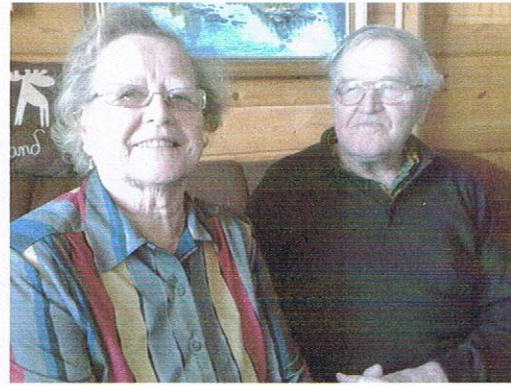
”Asumisen kannalta meillä oli tuolloin kaksi vaihtoehtoa, joko hankitaan osake Vääksystä tai rakennetaan talo Tuukkalaan. Ahti päätti rakentaa meille talon omaan rauhaan, mutta päärakennuksen lähetyville. Asuminen täällä pikku-Tuukkalassa ja kotikylässä oli meille ehdottomasti paras ratkaisu.”

Ahti ja hänen vaimonsa Paula sekä lapset Ville-Veikko ja Marika asuvat tilan päärakennuksessa, ja ovat hyvänä tukena naapurissa asuville Tellervolle ja Soinille. Vanhin poika Arto asuu Nurmijärvellä ja Saara-tytär Espoossa. Komean lapsenlapsi-sarjan esittely oli Soinin syntymäpäivillä, jossa Ville-Veikon ja Marikan lisäksi olivat pappaa onnittelemassa Arton poika Aki ja Saaran lapset Noora, Tommi ja Emmi. Arton toinen poika Tatu oli matkalla Saksassa.

Isän jälkiä seuraten yhteisiin rientoihin

Soini ”peri” Urho-isältään kokoomuslaisuuden, ja oli puolueen edustajana Asikkalan kunnanvaltuustossa kolmen nelivuotiskauden ajan.

”Nuo 12 vuotta olivat kiinnostavaa aikaa, kun sai olla päättämässä kunnan asioista, tapasi säännöllisesti tuttuja ympäri pitäjää ja pääsi myös tutustumaan muidenkin kuntien vastaaviin toimintoihin. En kuitenkaan ollut mikään himopoliitikko ja hyväksyin kaikkien puolueiden ihmiset. Valtuuston kokoukset kestivät tuohon aikaan jopa puoleen yöhön asti, ja suurimpana syynä tähän oli se puherumba, jossa eri puolueiden ihmiset jauhoivat samoja asioita tuntitolkulla. Eivät päätökset silti aina hyviä olleet, mistä esimerkkinä on Asikkalan vanhainkodin myynti. Itse kuuluin vastustajiin, eikä sitä minun aikanani vielä myyty”, Soini kertoo.

Tellervo ja Soini ovat tuttu näky tapahtumissa ja juhlissa.

Toinen peritty asia oli metsästys. Kun Soini pääsi armeijasta, isä ilmoitti, ettei enää jaksaa lähteä metsästämään ja kehotti poikaansa liittymään metsästysporukoihin. Vuodesta 1952 lähtien Soini kuului Äinään hirviporukkaan ja myöhemmin myös Länsi-Asikkalan alueen metsästysseuraan. Kummassakin hän toimi vuosikymmeniä hirven metsästyksen johtajana, ja saa vieläkin kehuja taidoistaan ja luotettavuudestaan.

”Lapsena ammuin naapurin Eetun kanssa jäniksiä ja oravia. Oravannahat piti sen ajan käytännön mukaan ensin leimauttaa nimismiehellä, sen jälkeen ne sai myydä, ja sillä tavalla tienasimme rahaa. Myöhemmin sitten metsästyksestä tuli minulle hieno harrastus, ja kyllä niitä syksyn viikonloppuja jo kesällä alkoi odotella. En ollut mikään hirvenkaataja, mutta tuli niitä silti lukuisia ammuttua. Niin mielenkiintoisia viikonloppuja ne olivat, että vielä viime vuonna olin mukana.”

Myös Osuuspankin isännistöön kuuluminen on perheessä mennyt isältä pojalle: kun Urho-isä ei enää jaksanut, Soini jatkoi isännistössä, ja nykyisin siellä toimii puolestaan Ahti. Sen sijaan Lions Club-toimintaa Soini oli itse perustamassa kuntaan. Hän oli vuosikausia Asikkalan Lions Clubin kantavia voimia ja vieläkin jäsenenä.

Suunnistus kaikki kaikessa

Liikunta ja urheilu olivat Soinin lapsuudessa ja nuoruudessa tärkeimmät harrastukset. Samanikäiset nuoret urheilivat päivittäin Peltomaan korpeen tehdyllä kentällä. Soini oli urheilun monilahjakkuus, mutta erityisen kiinnostunut hän oli kuulan työnnöstä ja kiekon heitosta. Kuulalla irtosi myöhemmin armeijassa varusmiesten mestaruuskin.

Yleisurheiluharrastus kuitenkin väistyi, kun karjalaiset muuttivat Iso-Äiniölle, ja siinä joukossa Kempin Risto toi mukanaan suunnistustiedon ja -taidon. Hän sai kylän hyväkuntoiset, ikänsä metsissä liikkuneet, urheiluhenkiset pojat innostumaan suunnistuksesta, ja siitä alkoi Äinään seudun poikien huikea tie Asikkalan Raikkaassa suomalaisen suunnistuksen huipulle.

”Vuonna 1955 aloimme voittaa, ja Asikkalan Raikas pysyi erityisesti viesteissä huipulla 20 vuotta. Seitsemän miehen joukkueeseemme kuuluivat Esko Vainio, Martti Tuomaila, Aulis Kivistö, Seppo Peltonen, Esko Riukka, Mikko Salokannel ja minä. On se ihmeellinen veljesjoukko, kaikki vielä hengissä, kaikilla alkuperäinen vaimo ja jokaisella lapsiakin.”

Soini sai ensimmäisen piirinmestaruutensa 1954, ja kaikkiaan niitä ehti tulla 10. Jukolan viestit voitettiin porukalla 1955 ja 1959. Makeimmat muistot hänellä liittyvät ankkuriosuuksiin viiden peninkulman viestissä

vuonna 1955 ja Wilskan viestissä 1959. Soini oli myös Cup-suunnistuksen voittojoukkueessa 1961 ja otti ensimmäisen Susiviestin voittonsa 1963.

Kilpauran jälkeen Soini toimi Asikkalan Raikkaan suunnistusjaostossa yhteensä 22 vuotta, joista 16 vuotta puheenjohtajana. Soinista ja suunnistuksesta on tuhat tarinaa, ja erityisesti suunnistajaveljesten juhlissa juttua lentää.

”Nykyään suunnistuksessa ei ole enää yhtä intohimoisia vetäjiä kuin Kempin Risto aikanaan oli. Onneksi meillä tällä hetkellä on kuitenkin omassa kunnassa suunnistuksen moninkertainen maailmanmestari ja vuoden urheilija 2010, Minna Kauppi. Hän pitää suomalaista ja asikkalalaista suunnistusta hienosti maailmankartalla”, kehuu Soini, joka itse on merkittävä osa Asikkalan mahtavaa suunnistushistoriaa.

Teksti ja kuvat
Leena Etu-Seppälä

Pro Patria -muistomerkin paljastustilaisuus

Viime sodissa kaatuneita Äinään seudun miehiä kunnioitetaan muistomerkin paljastuksella kaatuneiden muistopäivänä 15.5. 2011 klo 13 Iso-Äiniöllä, Kokkolan pikkumetsässä, Karsillantie 55.

Tilaisuuden ohjelma

- *Musiikkia, Lahden veteraanisoittokunta/
johtajana Jorma Alanne
- *Tilaisuuden avaus /
OTM Pentti Etu-Seppälä
- *Muistomerkin paljastus /
Toimitusjohtaja Risto Nurminen
- *Juhlapuhe /Professori Kalevi Heinilä
- *Maamme-laulu / kaikki yhdessä
orkesterin säestyksellä
- *Lasten kevätlaulut
- *Hernekeittotarjoilu kenttäkeittiöstä
- *Juhlakahvit

Tervetuloa

Risto Nurminen

ja

Äinää-Vähimaan kyläyhdistys

Äinään kylämarkkinat

Kylämarkkinat 12.6. klo 12-15 Iso-Äiniön seurantalolla.

Kyläyhdistyksellä on paikalla kirpputori, johon pyydetään lahjoituksia, ehjää, käyttökelpoista tavaraa. Tavaroiden vastaanotto 6.6. alkavalla viikolla

Omien tuotteiden ym. tavaroiden myyjiltä paikan vuokra 10 euroa.

Arpajaiset

Puffetti

Tervetuloa

Äinää-Vähimaan kyläyhdistys

Eduskuntavaalit

Palmusunnuntaina, 17.4.2011
Äinää-Vähimaan alueella
Äänestyspaikkana Niemimäen
juhla- ja mansikkatilan
juhlahuoneisto, avoinna klo 9-20
Kahvitarjoilu alakerrassa

Kaikki äänestämään!

Taina ja Timo: Kennel on työtä ja harrastusta

Niemen talossa, Karsillantien varrella Iso-Äiniön Harakkamäellä käy vilinä ja huike, kun perheen kuusi omaa Bichon Havanais-rodun koiraa järjestää vastaanoton ovella, ja kaksi pentuetta aitauksistaan toivottelee vikisten ja haukkuen vieraan tervetulleeksi. Jatakabi's-kennelissä on menossa pentuvaihe, yhdessä aitauksessa ovat viisivuikkoiset, toisessa 8-viikkoiset. Hommaa riittää. Olohuoneen seinät notkuvat palkintojen paljoudesta, mistä voi päätellä, että talossa asuu voittajia.

Taina Jaatinen-Niemi johtaa määrätietoisesti 1990-luvun lopulla perustamaansa kenneliä, ja aviomies Timo Niemi on myös korviaan myöten mukana koiran hoito-, kasvatus- ja näyttelytoiminnassa. Tainan ”tallista” on tähän mennessä tullut noin 130 pentua, joista suuri osa on pärjännyt erinomaisesti näyttelyissä, ja joistakin on tullut jo kansainvälisiä tähtiä. Kasvattajana Tainan Jatakabi's kennel on rankattu

Jatakabi's kennelin klaani näyttelytuntumaa hakemassa.

Kennelliitossa rotunsa ykköseksi ja kaikkien koirarotujen kasvattajista viidenneksi.

”Meillä teetetään 2-3 pentuetta vuodessa. Kysymys ei ole mistään pentutehtailusta, vaan tämän Bichon Havanais-rodun jalostukseen ja kasvatukseen liittyvästä tärkeästä toiminnasta. Periaatteena on, että kustakin pentueesta aina yksi pentu jää itselleni jalostukseen”, Taina kertoo.

”Jalostuskasvatuksessa pyritään siihen, että rodun koiravauvat ovat entistä terveempiä, niiden rodunomaisuus tulee hyvin esiin, ne ovat laadukkaita turkiltaan ja että omasta kennelistä syntyneissä yksilöissä on samankaltaisuutta. Näihin tuloksiin pääsemiseksi edellytänkin aina ennen astutusta uroksilta Suomessa tehdyt DNA-testaukset. Samoin ainoana tämän rodun kasvattajana olen teettänyt kaikilla pennuillamme DNA-testit vuodesta 2007 lähtien. Siten sekä ammattilaiset että tavalliset koiranhankkijat voivat nähdä Kennelliiton jalostustietojärjestelmästä koiriemme taustat, aitouden ja terveyden. Toisaalta itse olen vuorostani tarkka siitä, kenelle pennun myyn”, Taina selvittää.

Pentukustannukset ovat hänen mukaansa astutuksesta alkaen suuret. Kennelin omistaja vastaa kaikista pentuihin ja niiden emoon liittyvistä kustannuksista pentujen luovutukseen saakka. Siihen sisältyvät

mahdolliset eläinlääkärikulut, sirutunnistimien laitto, DNA-testit ja monet muut pentujen elämälle turvalliset lähtökohdat takaavat toimenpiteet.

Sekä Suomessa että ulkomailla järjestettävät koiranäyttelyt kuuluvat kennelkasvattajan toimenkuvaan: ammattilaistuumareiden näyttelyissä ja niiden kilpailuissa tekemä koirien yksityiskohtainen arviointi mittaa jalostuskasvatuksen tuloksia. Onnistuminen rodun eri luokkien kilpailuissa on kasvattajan, koirien omistajien ja tietenkin koirien itsensä voitto.

Jatakabi's- kennelperheessä on utteran työn tuloksia niitetty jo useita vuosia. Voittoja on tullut joka näyttelyssä ja joka kilpailuluokassa. Erityisesti viime vuodet ovat olleet yhtä juhlaa: vuoden 2009 kymmenestä parhaasta havannalaisesta seitsemän oli Tainan tallista, ja viime vuonna kuudesta parhaasta viisi. Vuosi 2010 oli kaiken kaikkiaan Jatakabi's- kennelille huiman menestyksen vuosi: vuoden erikoisnäyttelyssä kennelin nartut ja urokset olivat ykkösiä joka luokassa, ja nartut Gimma, Pilkku ja Sohvi saivat kolmoisvoiton. Voittoja tuli myös Bulgarian kultarannikolla ja Romaniassa seitsemällä koiralla koltuista kahdeksasta näyttelystä. Tänä vuonna ovat ohjelmassa muun muassa Rantsilan erikoisnäyttely ja veteraanikoirien kutsunäyttely Helsingissä sekä myöhemmin kesällä Maailman paras koira-näyttely Pariisissa.

”On hienoa, että arvostusta ja menestystä tulee, sillä se palkitsee uhraukset ja sen suuren työn, jota kennelin ylläpitäminen, pentutoiminta ja koko näyttelyrullanssi vaatii. Näyttelyissä käyminen edellyttää etukäteen suuria valmisteluja, tuhansien kilometrien ajamista, paikan päällä tuntikausien odottelua arvosteltavaksi menossa olevien ja toisaalta samaan aikaan vuoroaan vielä odottavien koirien kanssa.”

Turbossa on tulevaisuus, uskovat Taina, Timo ja perheen kissa Misu isännän suosikkipentua tarkastellessaan.

”Lisäksi kokeneetkin koirat saattavat käyttäytyä eri kerroilla vaihdellen; välillä menee aivan upeasti, toisinaan taas koira ei suostu tekemään mitään. Kun viemme useimmiten 5-8 koiraa näyttelyyn, tarvitsemme myös apua. Onneksi olemme saaneet mukaan reippaat nuoret naiset Kajaanista ja Kangasalta. Bulgarian seitsemän koiran näyttelykeikalla meitä oli vain kaksi naista, ja siinä sitä oli hommaa, kun sai vielä kaikenmaailman seikkailut kaupanpäällisiksi”, Taina huokaa.

Kenneltoiminta kaikinensa on Niemen perheessä yhteistä asiaa. Taina on keskittynyt enemmän kasvatukseseen ja jalostukseen, Timon innostukseen taas perustuu Jatakabi's - kennelin aktiivinen näyttelytoiminta. Hän on aina ollut kiinnostunut koirista, ja rakkaat schäferit Santtu ja Sefi säilyvät ikuisesti hänen muistoissaan.

”Näin pienten koirien kanssa toimiminen on minulle uutta, mutta yhtä lailla näihin kiintyy. Täysillä olen mukana ja suoritin itsekin kasvattajakurssin vuosi sitten. Kun oma työ on teknispainotteista, tämä koirahomma on täydellistä vastapainoa. Kiinnostusta pitää yllä myös kilpailuvietti. Koiranäyttelyareenalla kaikki ihmiset ovat samalla viivalla, olipa tausta mikä tahansa, ja sekin lisää jännitystä,” kuvailee Timo, Timppa, Niemi.

Taina ja Timo eivät koira-asioissa mieti aikaa vuosien päässä, vaan toteavat pyörittävänsä tätä rulljanssia niin kauan kuin on kivaa. Näyttelyitä on paljon, jatkuvaa menoa, matkailuautossa koko porukka kulkee, ja homma hoituu. Niinpä seuraavan näyttelyn lähestyessä Harakkamäellä alkaa jälleen kerran näyttelyyn lähtevien leidiä ja herrojen pesu ja puunaus. Joukkue ja tavarat pakataan autoon ja Karsillantieltä kurvaillaan kohti uusia haasteita.

Leena Etu-Seppälä

Tainan tallin tähtikaartiin kuuluva, moninkertainen voittaja Pilkku esittelee palkintojaan kotonaan Lohtarin Pirkon luona.

Kolumni

* * *

Väylät ovat ajankohtaisia

Äinää-Vähimaan kyläyhdistys teki viime kesänä aloitteen kevyen liikenteen väylän rakentamisesta Rajamäeltä Kurhilaan. Perusteena todettiin, että Rajamäeltä Kurhilantien risteykseen valtatie 24:n liikenne on vilkasta ja piennaralue kapea. Kurhilantie puolestaan on mutkainen ja mäkinen. Siellä kevytliikenne joutuu käyttämään Kurhilan nuorisoseurantaloon tienhaaraan saakka ajorataa väylänään, joten matka on hengenvaarallinen pienille koululaisille erityisesti myöhäissyksyn ja talven kehoilla keleillä.

Kunnan tekninen toimi valmisteli asian ja pyysi lausunnot sivistystoimelta ja Uudenmaan ELY-keskukselta. Kunnan sivistystoimenjohtaja katsoi, että Kurhilantien osuutta ei ole määritelty siten vaaralliseksi, että se oikeuttaisi oppilaiden kuljettamiseen kouluun, mutta turvallisen liikkumisen kannalta sivistystoimi puoltaa aloitetta.

Uudenmaan ELY-keskuksen lausunnossa puolestaan todettiin, että keskus toteuttaa hankkeita vain kiireellisyysluokissa A1-A3. Näissä luokissa on ELY-keskuksessa kevyen liikenteen hankkeita tällä hetkellä 60 kappaletta. Kaiken kaikkiaan hankkeita ELY-keskuksen korissa on lähes 400, joista siis loput 340 kuuluu kiireellisyysluokkaan B. Valtatien 24:n pätkä Rajamäeltä eli entisen Vähimaan koulun kohdalta Kurhilantien risteykseen sijoittuu kiireellisyysluokkaan B, mutta Kurhilantien osuus ei sisälly hankekorin lainkaan.

Hanke otetaan kuitenkin Asikkalan kunnassa muiden hankkeiden toteutuslistalle ja ”toteuttamismahdollisuuksia tarkastellaan vuosittain talousarvion investointiosan laadinnan yhteydessä”. Näillä sanoilla kunta katsoi aloitteen loppuun käsitellyksi. Kyläyhdistyksen aloite haudattaneen, sillä asian edistäjiä ei taida kunnanvaltuustosta löytyä, kun paikkakuntalaisia ei sinne ole valittu.

Sadan megan maakunta -hanketta esiteltiin kevään korvalla Vääksyssä. Siellä todettiin, että valokuituverkot ovat tulevaisuudessa yhteyden luoja. Vain niiden avulla voidaan saada aikaan riittävät internet-yhteydet. Nykyisin maaseudulla on tietoliikenne hoidettu pääosin puhelinlinjojen välityksellä, mutta vanhoja puhelinlinjoja on alettu purkaa etenkin harvaan asutulla maaseudulla, koska niitä ei enää kovin paljon tarvita kännyköiden yleistymisen vuoksi. Langattomat verkot eivät kuitenkaan koskaan pysty välittämään läheskään yhtä suuria tietomääriä kuin kiinteät valokuituverkot. Langattomassa verkossa muut alueen käyttäjät jakavat samaa tietokaistaa ja langattomat verkot ovat myös alttiita häiriöille. Ympäristön katveet ja jopa säätöilä voivat vaikuttaa toimivuuteen.

Tilaisuuden anti oli, että sata megaa mahdollistaa maaseudulla asuvalle tai siellä vapaa-ajan asunnon omistavalle tasavertaiset mahdollisuudet tietotekniikan hyödyntämiseen 1) asioiden hoidossa, 2) palveluiden käytössä, 3) ammatin/elinkeinon harjoittamisessa, 4) etäopiskelussa ja 5) yhteydenpidossa ja yhteiskunnallisessa osallistumisessa. Yhä useampia asioida voidaan hoitaa tietoverkon kautta. Valokuituyhteys mahdollistaa liikkuvan kuvan, vuorovaikutteisuuden ja luotettavuuden, mikä parantaa palveluiden käytettävyyttä.

Tuo kaikki on täyttä asiaa ja palvelee maaseudun kehittämistä. Ongelmana on vain se, että liittyminen ei ole aivan ilmaista. Valokuitukaapelin vetäminen maaseudulle maksaa. Liittyjiä pitäisi löytyä runsaasti ennen kuin operaattoreita kiinnostaa ryhtyä kaapelin vetotoimiin. Jos asiaa olisi mietitty aiemmin, kaapeli olisi voitu vetää samalla, kun vesi- ja viemäriinjoja kaivettiin maahan.

Riittävätkö nykyiset yhteydet kiinteine linjoinen tai makkuloineen vai pitäisikö harkita valokuitulinjaa Äinään seudulle, sitä voi jokainen miettiä. Esimerkiksi Padasjoella on noin 150 taloutta ilmoittanut kiinnostuksensa valokuituverkkoon. Siellä kunta on sitoutunut hankkeeseen osarahoittajana. Myös Sysmässä on kiinnostusta esiintynyt. Asikkalassa kunnan rahoitusosuus olisi 33 % kustannuksista, valtio tulisi ilmeisesti samalla osuudella mukaan.

Pentti Etu-Seppälä

Lähde luontoon, mene laavulle!

Äinään seudulla ja lähimaastossa on pienenkin patikka-, pyörä- tai automatkan päässä hienoja retkipaikkoja, joissa voi nauttia luonnon rauhasta, linnuista ja raikkaasta ilmasta. Oma luontokeskuksemme tulee aivan kylän sydämeen, mutta retkeily lähiympäristössä avaa silmät näkemään, miten kauniilla seudulla kaiken kaikkiaan elämme.

Hyvin lähellä meitä on yksi Etelä-Suomen suurimmista metsäalueista, Evo, jossa kulkijan käytössä on yhteensä noin 8500 hehtaaria retkeilyyn. Ns. Ilvesvaellusreitti karttoineen on retkeilijälle oiva tapa tutustua kauniiseen luontoon ja löytää hyvin merkityt laavut, nuotiopaikat ja telttamajoitukseen varatut paikat. Kalaonnea pääsee kokeilemaan Evon virkistyskalastusalueella. Evon retkeilyalue soveltuu hyvin päivän tai parin patikkakohteeksi (www.luontoon.fi – Evon reitit ja kartat). Retkeilijää koskevat siellä kuten muuallakin luonnossa jokamiehen oikeudet.

Padasjoen puolella reitti jatkuu Päijänne-Ilves-yhdysreitillä ja Asikkalassa Aurinko-Ilves-yhdysreitillä. Viimeksi mainitun pituus on 30 kilometriä, ja reitti kulkee myös omien seutujemme, muun muassa Niemisjärven ja Kaupinsaaren, kautta Vääksyyn päättyen kanavalle ja Päijänne-taloon. Kelkutteella upeat maisemat.

Kelkutteen ja Taruksen alue on lähimpänä Äinään seutua ja tarjoaa uskomattoman upeat retkeilymaisemat. Siellä on

Talvella Koveron laavulle sai tarpoa pientä polkua pitkin. Topi Vainio laavun tulipaikalla nuotion ääressä.

Hämeenlinnan kaupungin omistamia maita ja yksityisten maita. Varauslaavuja ovat muun muassa Ukkoherra ja Erakkomurju sekä Iso-Taruksella Vonkamies.

Vuokramökkejä taas löytyy esimerkiksi Savottapolun tuntumassa Kristianin torppa ja Vähä-Kelkutteella Savottakämpä. Vapaaseen käyttöön tarkoitettu laavu, Kovero löytyy Koverojärven rannalta ja Nuijamichen laavu niin ikään lähiseudulta.

Laavukulttuuri tuntuu olevan erityisen ominaista Äinään seudulle. Suurin osa laavuista on yksityisten omistamia, mutta monet niistä ovat vapaasti muidenkin käytettävissä. Tällaisia ovat muun muassa Riukan laavu, jonka käytöstä voi kysellä tarkemmin Markku Riukalta (puh. 0400 897545), Tarmo Bladin Kaupinsaaren laavu, joka on Aurinko-Ilvesreitillä sekä Villen laavu, jonka omistaa Ville Metsä-Keisteri. Lisäksi hirvimiehillä on kota Kihlualla, ja sen käytöstä voi kysyä hirviporukan johtajalta, Harri Mäkiselältä (puh. 050 5598906).

Villen laavu sijaitsee helppossa paikassa Härkämäentien varrella, ja on omistajansa mukaan tarkoitettu kaikille retkeilystä ja makkaranpaistosta kiinnostuneille. – Laavulla on hyvät nuotiotilat, puita on varattuna katoksessa ja puucee. Vesi pitää tuoda mukana, jos kahvit haluaa keittää. Suunnistajat käyttävät laavua säännöllisesti, mutta kaikille se on tarkoitettu, sanoo Ville Metsä-Keisteri.

Leena Etu-Seppälä

Seijalla oli rohkeutta toteuttaa unelmansa.

Seija Vilénin seuraavassa kirjassa sormet sahramissa

Viime vuonna julkaistu *Mangopuun alla* -kirja toi julkisuuteen Seija Vilénin (41), joka syntyi ja kasvoi Tyyne ja Paavo Vilppulan perheessä Asikkalan Iso-Äiniöllä ja teki sitten parinkymmenen vuoden pituisen matkan intialaiseen Hare Krishna-yhteisöön.

Elettyään intialaisen aviomiehensä ja kahden lapsensa kanssa Intian jälkeen myös Bendstrupin kylässä Tanskassa sekä Vancouverissa ja Calgaryssa Kanadassa Seija muutti perheineen Suomeen. Avioero, irtaantuminen Hara Krishnasta, ja niin alkoi uusi elämä Suomessa: ylioppilastutkinto, sairaanhoitajatutkinto,

uusi liitto Anna Korttesalmen kanssa, kirjallisuusopinnot, esikoiskirja, kuopuksen, Kuutin, syntyminen.

Uskomattomia asioita ja monia sellaisia henkilökohtaisia valintoja, joita ihan joka äinääläinen ei arvaisi tehdä. Mistä rohkeus oman tien kulkemiseen? ”Suurin osa ihmisistä on rohkeita silloin, kun on kyse itselle tärkeistä asioista. Lapsuuteni oli monella tavalla vakaata ja rauhallista aikaa, sain hyvä pohjan, jolta ponnistaa. Myös kumpikin sisarukseni on seurannut omaa tietään rohkeasti – he vain ovat valinneet asiat, joita pidetään tavallisempina.”

Kotiseudulla, Iso-Äiniöllä, on Seijalle nykyisinkin suuri merkitys. Erityisesti hän rakastaa metsässä kävelyä. Monet puut ja kivet ovat vielä lapsuudesta tuttuja, ja mieli rauhoittuu. Hän vieraillee perheensä kanssa kylässä kerran, pari vuodessa, ja silloin mielellään kesällä siskon mökillä, joka on heidän entinen lapsuudenkotiinsa. Joitakin vuosia sitten lapset, nyt 19-vuotias Gandharvika ja 16-vuotias Rami, nauttivat mummilareissuilla erityisesti siitä, että pääsivät ratsastamaan.

Hyviä muistoja lapsuudesta

Mukavina muistoina Äinään seudulta Seija mainitsee erityisesti uintireissut ja sen, että sai juosta vapaasti pitkin metsiä. ”Siellä oli fantastisia mielikuvitusolentoja, esimerkiksi lohikäärmeitä ja noitia. Itseäni useita vuosia vanhempien sisarusten leikeissä taas olin orja tai hevonen. Naapurin Soilin kanssa leikin Narniaa, joten jo silloin harrastettiin roolipelejä.”

”Tuohon aikaan kylän lapset leikkivät yleensäkin paljon yhdessä. Nykyisin tuntuu, että lapsia kuskataan alvariinsa kaikenlaisiin harrastuksiin, eikä heille jää aikaa vapaisiin, mielikuvitusta kehittäviin leikkeihin.”

Myös kirjasto-auton vierailut ovat jääneet hyvinä asioina mieleen. ”Opin lukemaan viisivuotiaana, ja siitä lähtien kirjat ovat merkinneet minulle paljon. Kirjastoautosta lainasin usein kirjoja myös äidille. Sitten pötkötimme vierivieressä mahallamme ja luimme kumpainkin omaa kirjaamme.”

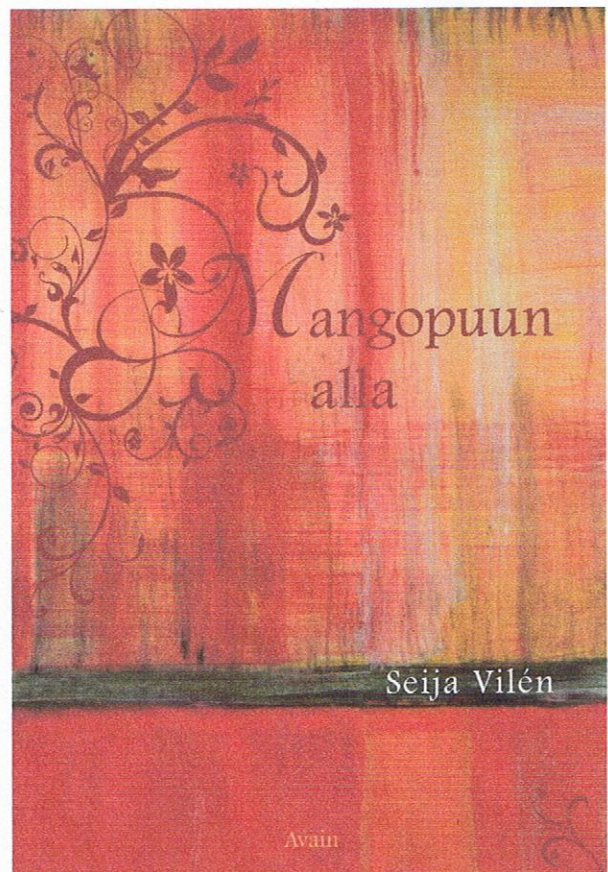
”Aika tietenkin värittää kaiken kullanhohhteiseksi, mutta nyt lapsuus muistuu mieleen kovin vapaana. Jos nyt jotain ikävää pitäisi mainita, niin alakoululaisena koulumatkojen hiihtäminen oli sellaista, varsinkin liikuntatuntien jälkeen. Ensin hiihdettiin koulun metsissä kolme kilometriä ja sitten toinen mokoma kotiin. Sitten myöhemmin, nuorena itseään etsivänä teininä, pieni kyläyhteisö tuntui joskus rajoittavalta ympäristöltä, kun mieli teki suureen kivipihakaupunkiin”, Seija kertoo.

Keittokirja ja uusi romaani tulossa

Seijan esikoisteos, *Mangopuun alla*, julkaistiin keväällä 2010, ja siitä on jo otettu toinen painos. Syksyllä on tulossa *Sormet sahramissa – ruokaa ja kirjoja* Intiasta -niminen keittokirja, johon Seija on tehnyt reseptit, ja Anna-puoliso on kuvannut Seijan kokkaamat ruuat.

”Keittokirjan tekeminen on ollut virkistävää vaihtelua. Meillä on syöty viikkokaupalla erilaisia makeisia ja herkullisia kalaruokia vain siksi, että olen testannut ja hionut vaihtoehtoisia mausteyhdistelmiä. Sormet ovat todellakin olleet usein sahramissa. Ruokakuvia ei ole tuunattu hiuslakalla studiossa, kuten tapana on, vaan kuvat on otettu kotonamme, sisällä ja puutarhassa, ja niissä ruuat näyttävät juuri niin aidoilta ja herkullisilta kuin kotiruoka parhaimmillaan on.”

Seijan uusi romaani on myös työn alla ja julkaistaan keväällä 2012. Hän kertoo osallistuvansa aktiivisesti omien teostensa markkinointiin, ja tapaavansa mielellään lukijoita lukupiireissä sekä messuilla.

Seijan esikoisteoksen kansi on hänen oma maalauksensa, ja toisen romaanin kanteen on myös tulossa hänen tekemänsä munatemperatyö.

Myös hänen netistä löytyvässä blogissaan (<http://kirjailijablogi.blogspot.com>) ja kotisivullaan (www.sejjavilen.webs.com) käydään vilkasta keskustelua.

Omien kirjojensa ohella Seija on päässyt auttamaan kustantajansa, Avaimen, muutamien muiden kirjojen toimitustyössä. Syksyllä ilmestyy esimerkiksi nokkelanhumoristinen novellikokoelma *Tarinoita tuonpuoleisista*, jonka yhtenä toimittajana Seija on.

”Sairaanhoidajan ammatti tuo turvallisuutta: on hyvä tietää, että voi käydä keikalla vaikka läheisessä dementiakodissa, jos freelance-kustannustoimittajan työtä ei juuri sillä hetkellä ole tiedossa. Kirjailijan ura ja kirjoittaminen ovat kuitenkin sitä, mitä haluan jatkossakin tehdä ja mihin panostan.”

”Romaanin kirjoittaminen on pitkä prosessi. Kun yhtä hiotaan, toisesta kirjoitetaan ensimmäistä versiota tai ainakin tekstinpätkiä varastoon, ja kolmatta ideoidaan jo alitajuisesti. Nautin siitä, että saan uppoutua tarinoiden maailmaan ja hiiparoida pyjamassa ympäri taloa outoihin vuorokauden aikoihin, koska pää on täynnä ajatuksia ja kuvia. Jokaiseen työhön liittyy myös rutiinihommansa, kirjoittamisessa se on tekstin hionta. Pilkkujen viilaaminen ja lauserakenteiden vääntäminen käsikirjoituksen muokausvaiheessa on

älyllisesti haastavaa ja mielenkiintoista tehtäviä, ja minä pidän siitäkin”, Seija kertoo.

Kirjailijatapaaminen kesäkuussa

Seijan nykyinen elämä linkkautuu hienosti Iso-Äiniölle, kun kylässämme järjestetään hänen aloitteestaan kylän historian ensimmäinen kirjailijatapahtuma.

Seijan kustantamo Avain tulee kirjailijakaartin kanssa Niemimäen juhla- ja mansikkatilalle 19.6. Saman viikonloppuna on Lahdessa meneillään Mukkulan kansainvälinen kirjailijatapaaminen, ja Äinälle sieltä on tulossa ainakin Rebecca Stott Iso-Britanniasta, Annelies Verbeke Belgiasta ja useita suomalaisia kirjailijoita.

”Suunnittelemme lämminhenkistä kyläjuhlaa, johon kaikki kyläläiset ovat tervetulleita. Ohjelmassa on keskustelua kirjailijoiden kanssa, pappamoponäyttely, tietovisa ja erilaista ohjelmaa myös lapsille. Samalla tarjoamme mahdollisuuden tutustua uutuuksikirjoihin ja kilistää malja kesän ja kirjojen kunniaksi”, kertoo Iso-Äiniön oma kirjailija, Seija Vilén.

Leena Etu-Seppälä
Kuva: Anna Kortessalmi

Ajankohtaista

Koteja linnuille ja tukea kylälle

Liki 200 talkoilla rakennettua pikkulinnunpönttöä on myynnissä kyläyhdistyksen luontokeskushankkeen omavastuun rahoittamiseksi. Pöntön hinta on 18 euroa kotiin tuotuna. Jos haluat pöntön etuseinään Jussilan Tellervon maalaaman etunimilaatan, hinta on 20 euroa. Tilauksia ottavat vastaan Tarmo Bladin lahjoittamista laudoista pöntöt rakentaneet talkoolaiset, Raimo Salmela (puh.0440 312214) ja Olli Harjula (puh. 050 5312402). Pönttöjä välittävät myös muut kylätoimikunnan jäsenet.

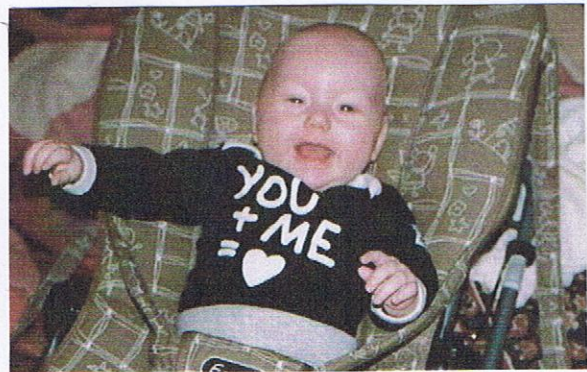
Pikkulinnut tulevat jo - tilaa pian oma pönttösi!

Kiitokset taas Sokeva Oy:lle

Kyläyhdistys haluaa jälleen kerran osoittaa kiitollisuuttaan Sokeva Oy:lle, joka on ystävällisesti suostunut sponsoroimaan tämänkin Äinämoisen monistuksen.

Uutta pientä väkeä kyläyhteisöön

Kyläyhteisömme väestöä ovat viime vuosina kasvattaneet useat perheet. Vuonna 2009 syntyi vauva neljään perheeseen, viime vuonna Päivi ja Jari Lehikoiselle sekä Jaana Hilskalle. Tämän vuoden tuotoksesta vastaavat ensimmäisinä Kaisa Luukas ja Toni Rantanen. Kyläyhdistys lahjoittaa onnitelu- ja tervetuliaislahjana uusien tulokkaiden vanhemmille 50 euron arvosta mansikoita tai muita Niemimäen mansikkatilalta saatavia marjoja ja vihanneksia.

Viime vuonna syntynyt Aleksu Juha Tapani Haaman toivottaa omasta ja Jesse Verner Matias Lehikoisen sekä Vili Eino Mikael Rantasen puolesta koko kyläyhteisölle aurinkoista kevättä ja kesää!

Ajankohtaista

Satavuotias Iso-Äiniön työväentalo

Sata vuotta sitten 6.4. 1911 tehdyllä kauppakirjalla Iso-Äiniön työväenyhdistys osti Kalle ja Hilma Nikkilältä tontin rakennettavaa työväentaloa varten.

Kauppakirjan allekirjoitti yhdistyksen puolesta H.K. Laiho, joka tuolloin lienee ollut puheenjohtajana. Talo rakennettiin hieman myöhemmin, ja se seisoo edelleen yhdistyksen hallussa kauniilla metsäisellä mäellä.

Itse työväenyhdistys on jonkin verran vanhempi. Se on perustettu vuonna 1904. Yhdistys oli vuonna 19167 julkaistun hieman epävarman tilaston mukaan suurimpien sos. dem. puolueen paikallisosastojen joukossa Asikkalassa. Vuosikymmenten kuluessa työväenyhdistys on toiminut ajoittain hyvinkin vilkkaasti.

Työväentalo näyttää olevan yhä kohtalaisen hyvässä kunnossa. Yhdistyskin toimii edelleen, mutta pääosin Vääksyssä.

Työväentalo seisoo yhä tukevasti paikoillaan entisaikoja muistellen.

Talo on ollut juhlapaikka ja toimintakeskus. Työväentalossa on toiminta on nykyajalle ominaiseen tapaan hiipunut käytännössä kokonaan, ja rakennus joutunut pelkästään varastokäyttöön.

Kyläyhdistykselle viestintäpalkinto

Oma kyläyhdistyksemme sai Päijät-Hämeen Kylät ry:n maaliskuun viestintäpalkinnon, uutena viestintäideana kehitetystä infokeskuksesta. Kyliemme perinteinen viestintäväline, Äinämöinen sai erikoismaininnan. Palkintosumma on 200 euroa, ja tervetullut kyläyhdistyksen hankkeiden rahoittamiseen. Talkoilla rakennettu keskus sijaitsee Ikosojantien ja Tuukkalantien risteyksessä, siinä olevasta laatikosta haetaan sunnuntain lehdet ja samalla tavataan usein muita kyläläisiä.

Ilmoitustaululla tiedotetaan ajankohtaisista tapahtumista, ja omassa laatikossa on kuntoliikuntavihko, johon Äinään reippaat liikkujat täyttävät pisteitään.

Luontokeskus edistyy - talkooväki tarpeen

Äiniönjoen liepeille syntyvän Iso-Äiniön luontokeskuksen valmistelut etenevät hyvää vauhtia. Päijänne-Leaderin 75-prosenttisesti rahoittama keskus käsittää luontopolun lisäksi Asikkalan ensimmäisen lintutornin, uimapaikan penkkeineen, laavun, nuotiopaikan ja lähistölle tulevan puuseen. Lintutornin pystyttäminen jää lintujen pesimisajan rauhoittamisen vuoksi syksyyn, mutta muut osuudet saadaan valmiiksi kevään ja alkukesän aikana.

-Maaliskuussa on rakennettu luontokeskuksen perustaa. Sinne on tehty tie ja polku, jotka on pohjustettu ja tasoitettu. Uimarumppi on kaivettu, ja sen edusta on muotoiltu sekä perustasoitettu. Lintutornin perustus on tehty ja soritettu, ja tornin pylväiden alle tulevat betonilaatat on sijoitettu paikoilleen. Tielle ja rumpille tehdään kevään ja kesän kuluessa pinta, kertoo luontokeskuksen perustusvalmisteluista kylätoimikunnassa vastaava Juha Kampilla.

Luontokeskukseen tulevien eri elementtien rakentamisessa tarvitaan taas sitä tuttua talkoohenkeä, jota Äinään alueelta on aina löytynyt. Kevään aikana rakennetaan Tarmo Bladin sahan tiloissa valmiiksi uimalaituri portaineen, laavu sekä penkkejä nuotiopaikalle ja polun varrelle. Itse lintutorni tehdään sopivilta osin ostohankinnoin ja talkootyönä syksyn aikana sen jälkeen, kun lintujen häiriintymisvaaraa ei enää ole.

Kyläyhdistyksen puheenjohtaja Raimo Salmela kutsuu kylän väkeä luontokeskustalkoisiin. Ensimmäiset rakennustalkoot ovat lauantaina, 9.4., ja sen jälkeen ilmoitetaan jatkosta. Luontokeskushankkeen omavastuuosuuden keräämiseen ovat Raimo Salmela ja Olli Harjula jo talkoina urakoineet lähes 200 linnunpönttöä, joiden myyntiä koskeva ilmoitus on toisaalla tässä lehdessä.

Pönttöjä on myytävänä myös eduskuntavaalien aikana 17.4. Äinään-Vähimaan alueen äänestyspaikassa, Niemimäen juhla- ja mansikkatilalla. Näin jokaisella on mahdollisuus osallistua Iso-Äiniön luontokeskushankkeen toteuttamiseen.

Äinään Äijät nyt pronssille

Asikkalan kunnan harrastelentopallisarjassa Äijien joukkue on taistellut vuodesta toiseen kärkisijoilla. Viimeksi päättyneessä turnauksessa tuli pronssia.

Voiton otti Anianpellon joukkue ja toiseksi sijoittui Sahlärit.

Sarjaan osallistui 12 joukkuetta. Otteluita kertyi 16, joista Äijien joukkueelle tuli vain kaksi tappiota. Äijien joukkueessa pelasivat Juha ja Juuso Peltomaa, Jani ja Ossi Rantanen, Kyösti Kämpölä, Joni Niemi, Matti Seppälä ja Ari Honkala. Aloituskokoonpanosta puuttui nyt kaksi avainpelaajaa. Syksyllä alkavassa sarjassa ehkä saadaan vieläkin parempi menestys, kun hekin pääsevät mukaan.

Äijien joukkue harjoittelee keskiviikkoisin Vääksyn liikuntahallissa, missä pelit ovat torstaisin. Joukkuetta valmentaa Kari Lohtari.

Kyläpalvelupäivä jatkuu Kurhilassa

Kyläpalvelupäivä jatkuu Länsi-Asikkalan (Kurhilan) koululla joka kuukauden ensimmäisenä keskiviikkona kesään saakka.

Klo 11.30 mahdollisuus ruokailla, hinta 5 euroa, ilmoittautuminen edellisenä maanantaina keittäjä Eila Paanaselle, puh. 044 7780035

Klo 12 oppilaiden esitys
Jumppaa, seurustelua ja Kurhilan-Hillilän kylätoimikunnan kahvitarjoilua.

Huom. verenpaine- ja verensokerimittaus viimeisen kerran 4.5.

Keskiviikkojumppaa

Kevyt kuntojumppa jatkuu Kurhilan koululla joka keskiviikko klo 12.15-13.00 kesään saakka.

Äinään-Vähimaan kyläyhdistyksen Tapahtumakalenteri

- 7.5. Oma osasto Lahden kylämarkkinoilla
- 15.5. klo 13 Pro Patria-patsaan paljastus
Karsillantie 55
- 12.6. Omat kylämarkkinat seurantalolla klo 12-15
- 6.7. Kesätanssit seurantalolla (katso ilmoitustauluja)
- 27.7. Kesätanssit seurantalolla (katso ilmoitustauluja)
- 1.8. Kuntoliikunta alkaa
- 4.11. Kaamosiltamat Niemimäessä klo 18
- 21.12. Joululauluilta Niemimäessä klo 18

Pyrkivä tiedottaa:

Uintiretki Padasjoelle

Järjestämme ilmaisen uintiretken Padasjoen uimahalliin to 14.4.2011. Lähtö Vähimaan pysäkiltä klo 17.30. Bussi kiertää Joennimen kautta. Kaikki mukaan!

Perinteiset kylälenkit sunnuntaisin:

10.4. klo 10 Vähimaa, lähtö Tikkanen pihalta.
17.4. klo 10 Myllykselä, lähtö Riukan pihalta.
8.5. klo 10 Joenniemi, lähtö Talassaaresta.
Nuotiomakkarat mukaan.

Urheilukilpailut koulun kentällä

6.6. klo 18. Sarjoja kaikille.

Pesäpalloa koulun kentällä

6, 13, 20. ja 27.6. klo 19.

Teräskunnan koetus liikuntakilometrien

keräys päättyi helmikuun lopussa meidän osaltamme. Sarjoissaan eniten liikkuneet on palkittu. Lahjakortin ansaitsivat Seppo Riukka (50+), Minna Siljander (20 - 50 v), Topi Seppälä (yläkoulu) ja Leo Seppälä (alakoulu). Tiukin kilpailu kilometreistä käytiin 20 -50-vuotiaitten sarjassa, jossa myös oli eniten osallistujia. Kunnassa kilomerikeräys jatkuu edelleen ja saavutuksia voi ilmoitella sinne syyskuuhun asti.

Pilkkikilpailut Talassaaresta

Maamiesseuran ja Pyrkivän yhteiset pilkkikilpailut pilkittiin Joenniemessä 27.3. Tulokset:

Miehet:

1. Kauko Kämpölä 2 493 g, 2. Matti Salojärvi 823 g, 3. Heikki Aaltonen 633 g, 4. Olli Humpila 417 g, 5. Juhani Humpila 248 g, 6. Kyösti Kämpölä 230 g, 7. Petri Lohtari 163 g, 8. Risto Nurminen 82 g, 9. Asko Humpila 81 g, 9. Hannu Sipilä 77 g, Erkki Tuomaila -, Arto Salojärvi -

Naiset:

1. Irma Kinnunen - Salojärvi 1 861 g, 2. Enni Aaltonen 687 g, 3. Maija Kämpölä 160 g, 4. Sanna Lohtari 7 g, Sole Seppälä-, Päivi Salojärvi -

Nuoret:

1. Topi Seppälä 221 g, 2. Iiro Seppälä 138 g, 3. Inka Salojärvi 128 g, Leo Seppälä -

Sarjojensa parhaat pilkkijät: Kauko Kämpölä, Topi Seppälä ja Irma Kinnunen-Salojärvi.

Alla kooste muista kisailijoista.

Kiitämme Pyrkivän puolesta kaikkia Teitä, jotka olette olleet mukana koko pitkän talven ajan puhdistamassa ja jäädyttämässä koulun kenttää lapsille. **KIITOS!**

Yhteystiedot

Äinä-Vähimaan kyläyhdistys ry

Postiosoite on sama kuin
puheenjohtajan osoite.

Äinään Seutu -nettilehden osoite:
<http://www.phnet.fi/kylat/ainaava-himaa/>

Kylätoimikunnan jäsenet 2011

Raimo Salmela, puheenjohtaja
Kirkolantie 54, 17450 Iso-Äiniö
raimo.salmela@elisanet.fi
Puh. 0440 312214

Juha Kamppila,
varapuheenjohtaja
Karsillantie 56, 17450 Iso-Äiniö
kamppila.jam@phnet.fi
Puh. 0500 205565

Anne Rantamäki, sihteeri,
rahastonhoitaja
Yhdystie 23, 17450 Iso-Äiniö
anne.rantamaki@asikkala.fi
Puh. 040 5324572

Tuula Aaltonen
Cellenkatu 9, 13500 Hämeenlinna
Härkämäentie 81,
17450 Iso-Äiniö
tuula.aaltonen@immunodiagnosti.fi
Puh. 040 9002953

Olavi Harjula
Kirkolantie 99, 17450 Iso-Äiniö
olavi.harjula@gmail.com
Puh. 050 5312402

Pirkko Lohtari
Tuukkalantie 19, 17450 Iso-Äiniö
Puh. 040 5735104

Aila Niemimäki
Kukkuramäentie 14,
17450 Iso-Äiniö
niemimaki@luukku.com
Puh. 0400 716609

Markku Riukka
Myllykseläntie 196,
17450 Iso-Äiniö
markku.riukka@phnet.fi
Puh. 0400 897545

Anne Tommo
Talassaarentie 40,
17450 Iso-Äiniö
anne.tommo@phnet.fi
Puh. 040 5726342

Äinämöinen

Äinämöisen toimittajat ja
kotisivujen ylläpitäjät

Leena Etu-Seppälä
leena.etu-seppala@luukku.com
Puh. 044 9675156
Tuukkalantie 12, 17450 Iso-Äiniö

Pentti Etu-Seppälä
pentti.etu-seppala@hotmail.com
Puh. 050 5640077
Tuukkalantie 12, 17450 Iso-Äiniö

**Siveltimet ja muut
tarvikkeet kevään
maalaustöihin**

Sokeva
vaativaan ammattikäyttöön

Pro

Jälleenmyynti:
K-Rauta
Starkki Oy Ab
Rautanet

Prisma
Agrimarket

www.sokeva.fi